Blade Runner, Iztrebljevalec,
Ordonanc Rezila,

poezija gibljive slike,
pomeni izrekanje neke resnice
včeraj, danes, jutri.

2019. gospodovega Kristusovega
imajo v mestu angelov še vedno nafto,
smog, temo, lučke, dež in
kitajsko hrano. Korporacija kokakole
še vedno kriči ultimativni ukaz
poststrukturalističnemu subjektu:

Uživaj!

Nasičenost je nasičena. Poden usran.
Ni je sence, ki bi se skrila oglaševalskem
reflektorju. Kolosalnost je večja.
Masa težja. Arhitektura retro.
Piramide, grobnice bogov.
Tyrell, Bill Gates umetne inteligence.
Stvarnik sužnjev. Gospodar.
Posluje odet s svilo v špici.
Bedanec ne ve, da je sova z mesa.
Doktorjeva je sintetična.

Ko pred domačim pragom zmanjka
krvi, zlata in dreka,
koloniziramo katastrofalno neokrnjeno
divjino. Spijemo kri, serjemo zlato.
Cirkulacija je naša skopost.
Sužnji švicajo svoje presežno govno,
ki jim ga požremo pred nosom.
Manjvredni. Androidi.
Replikanti. Posnetki.
Ne zares ljudje.

Življenjska doba: minimalno.
Produktivna sila: maksimalno.
Mini je maksi in maksi je mini.
Pogrešljivost in sprani spomini.
Le v kolonijah. V naše spendness
centre je vstop posnetim sužnjem
prepovedan. Če jih najdemo,
zreče z odprtimi očmi,

jih
upokojimo. Z 20 milimetrskim kalibrom
jim razčefukamo umeten prsni koš
in njihova umetna kri šprica
po resničnih porah naše resnične kože.

Deckard, zlato jajce Harrisona Forda.
Prvi upokojevalec, mojster iztrebljevalec,
pijanska razvalina, roke se mu tresejo.
Oprane s trupli neotesanih sužnjev,
ki so si drznili prestopiti dvorišče trgovinskih centrov.
Morala je na njegovi strani.
On spoznava.
Z vsakim strelom je malo bolj mrtev.
Trezen ne more več spati,
pijan pa tudi ne. Samorogi s kurcem
na čelu topotajo v sanjah.
Najhujši incest zagreši:
ne le pofuka delovno silo,
ne le jo posili,
ne le jo prisili v vdajo,
vanjo se zaljubi. Posnetek od ženske
igra klavir. Skravža si lase.
Kot za Scottyja.

Pok, šicne prvo, pok špric
pok špric pok špric, do vodje, ki si
želi samo… živeti.

Roy ga prefuka, prste mu polomi.
Za vsak šus enega. Sebe streljaš,
kronik pofukan. In Deckard, ta pijanska razvalina,
vendarle doživi svoj anagnorisis.
Ob umiranju spregleda.

Kaj vse je videl Roy, kaj vse je videl.
Si lahko z eno jebeno pičico svojega
etosa prosim skušaš predstavljati,
kaj vse je videl Roy, ta paradigma sužnja,
Spartak, Gubec, Che,
pusti, da se ti trohneči koleščki srca
zopet zavrtijo.

Kaj vse je videl umirajoči Roy.

Dogodke, ki jim ljudje, mi in vi, ne bi verjeli.

In vsi ti trenutki se bodo izgubili v času,
kot solze v dežju